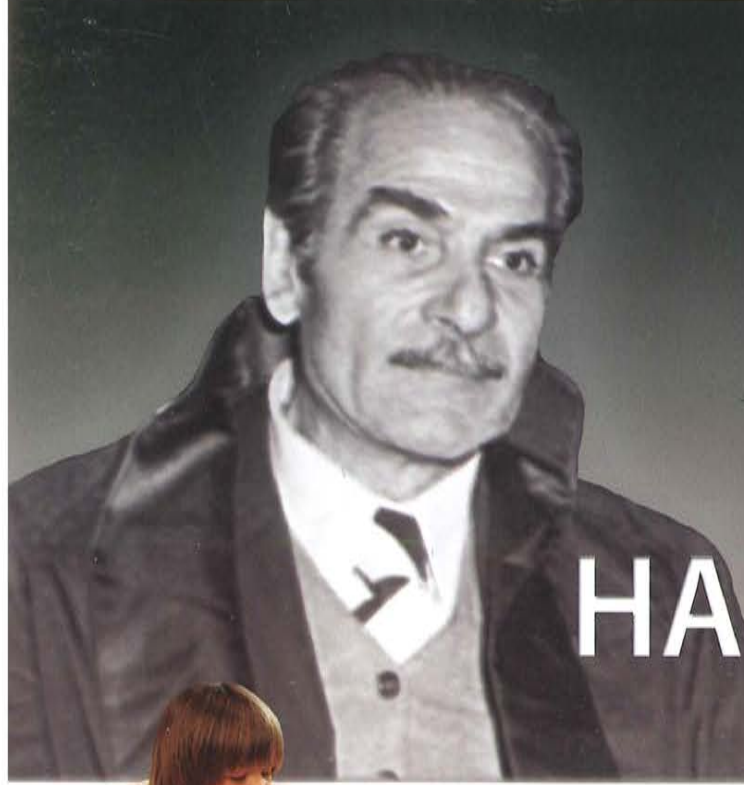

Öğretmen dünyası

Sayı
378
5 TL

YL: 32 / HAZİRAN 2011 / ISSN: 1300-2759

ONURUMUZ HALİT ÇELENK

Şenal Sarıhan - Nazım Bayata

Özgürlüğün Temelleri 1930'larda Atıldı

Prof. Dr. Namık Kemal Pak

TRT'nin Cimriliği

Prof. Dr. Emrullah Güney

Trakya Üniversitesi Rektör ve Senatosuna Mektup

Prof. Dr. Rifat Okçabol

Sansür Yok, Filtre Var!

Eran Sezgin

Yetim Dil: Türkçe

Zeki Sarıhan

Banka Promosyonları

Hüseyin Canerik

**erk Benlik Duygusunun Gelişiminde
çocuk ve Edebiyat ilişkisi**

Sevil Akman

**Partilerden Seçim Sözü:
ÖSS KALKACAK!**

Bu Sayıda

<i>Neler Kazandık Neler... / Nazım Mutlu</i>	2
<i>Yetim Dil: Türkçe/ Zeki Sarıhan</i>	3
<i>Hep Konuşacağız Halit Ağabey / Şenal Sarıhan</i>	5
<i>Onurumuz Halit Çelenk / Nazım Bayata</i>	7
<i>Halit Çelenk Kimdi?</i>	9
<i>Öğretmen Kamuoyu: "Fırsat Eşitliği, Nitelikli Eğitim..." / Haz.: Bahar Sevdik</i>	10
<i>Partilerden Seçim Sözü: ÖSS Kalkacak!</i>	11
<i>Özbenlik Duygusunun Gelişiminde Çocuk-Edebiyat İlişkisi / Sevil Akman</i>	13
<i>Sansür Yok, Filtre Var / Eran Sezgin</i>	17
<i>Banka Promosyonları / Hüseyin Canerik</i>	19
<i>İş Dünyası ve Türkçe / Gülen Çiçek</i>	21
<i>TRT'nin Cimriliği / Prof. Dr. Emrullah Güney</i>	22
<i>Trakya Üniversitesi Rektör ve Senatosuna Mektup / Prof. Dr. Rifat Okçabol</i>	23

Cumartesi Konferansları

<i>Özgürlüğün Temelleri 1940'larda Atıldı/ Prof. Dr. Namık Kemal Pak</i>	24
<i>Dil Sorunlarına Nesnel Bakılmalı / Prof. Dr. Ahmet Kocaman</i>	26
<i>Herkesin Anadilini Öğrenme Hakkı Vardır / Zeki Sarıhan</i>	27
<i>Telefonlarımızın Dinlendiğini Dünya Biliyor/ Ahmet Abakay</i>	28
<i>Dillerarası Biçimler, Özelleştirmede Ölçütler/ Prof. Dr. Ömer Demircan</i>	29
<i>Öğretimde Öğretmenin Öğrencilere "Bilgi Verme" Sorunu / Cavit Binbaşıoğlu</i>	31
<i>Tonguç'a Göre Halkçı Eğitim / Mustafa Aydoğan</i>	33
<i>Aydınlanma Savaşımı / Mehmet Başaran</i>	35
<i>Eğitim Sen Yeniden 'Anadilinde Eğitim' Dedi</i>	37
<i>27 Mayıs Bir Darbe miydi? / Prof. Dr. Leziz Onaran</i>	38
<i>İmza Kampanyası</i>	39
<i>Ramazan Korkmaz: "İnönü Bize Geometri Dersi Verdi" / Hasan Akarsu</i>	40
<i>Kitaplar Arasından / Hazırlayan: ONP</i>	41
<i>Haberler</i>	43
<i>25 Yıl Önce Öğretmen Dünyası / Hazırlayan: Aydın Karataş</i>	44
<i>Dernekten Haberler</i>	45
<i>Ayın Aynası / Hazırlayan: Bircan Bulut</i>	47

Şiirler

<i>Pazar Yeri / F. Hüsnü Dağlarca</i>	4
<i>Güz/ Levent Savaş</i>	12
<i>Kirpil Umut Bulut</i>	18
<i>Karikatür: Mehmet Tevlim</i>	17

Öğretmen dünyası

Ulusal Eğitim Derneği Aylık Yayın Organı
HAZİRAN 2011 SAYI: 378 YIL:32

ISSN 1300-2759

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Yönetim Yeri ve Adresi

Necatibey Cad. 13/13

Sıhhiye/ANKARA

Tel: (0312) 229 43 25

Belgegeçer: (0312) 229 45 26

e-posta: ogdunyasi@gmail.com

ogdunyasi@e-kolay.net

web: www.ogretmendunyasi.org

Ulusal Eğitim Derneği adına
Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni
ZEKİ SARIHAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
NAZIM MUTLU

Yayın Kurulu

BİRCAN BULUT * AYDIN KARATAŞ
NAZIM MUTLU * MUSTAFA PALA
ZEKİ SARIHAN * BAHAR SEVDİK

Danışma Kurulu

Prof. Dr. MAHMUT ADEM

Prof. Dr. SİNA AKŞIN

TALİP APAYDIN

Prof. Dr. İBRAHİM ETHEM BAŞARAN

MUSTAFA GAZALCI

Prof. Dr. M. TAHİR HATİPOĞLU

Prof. Dr. CAHİT KAVCAR

Prof. Dr. SEMİH KORAY

Prof. Dr. AYDIN KÖKSAL

Prof. Dr. İNCİ SAN

Prof. Dr. RIFAT OKÇABOL

Prof. Dr. SERVER TANİLLİ

H. HÜSNÜ TEKİŞİK

Prof. Dr. ŞERAFETTİN TURAN

Yurtiçi yıllık abone bedeli: 50 TL

Altı aylık abone bedeli: 25 TL

Kurum ve kuruluşlara 2011 yılı yıllık abone bedeli: 90 TL

Yurtdışı abone bedeli: Avrupa ve Ortadoğu yıllık

30 Avro karşılığı, öteki ülkeler 50 Dolar karşılığı.

Abone olmak için bedeli Ziraat Bankası

Necatibey Şubesi'ndeki 53825523-5001 nolu hesaba veya

PTT 6100552 numaralı posta çeki hesabına yatırılmalıdır.

Çekin gönderme notu bölümüne "abone yenileme"

"yeni abone,..... sayıdan başlatınız" gibi duruma

uygun notunuzu yazınız.

Tasarım

Güneş Mutlu (0543 880 14 02)

Baskı

Öztepe Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.

Kazım Karabekir Cad. 31/107 İskitler - Ankara

Tel: 0312. 341 12 08 Belgeç: 0312. 384 38 97

oztepe@ttnet.tr

Belge No: 13809

Baskı Tarihi: 28 Mayıs 2011

Neler Kazandık Neler!..

Bir öğretim yılının daha sonuna geldik.

Ne kadar verim elde ettik geçen öğretim yılında?

Kuşkusuz uzun erimli bir iştir eğitimdeki verimi somut olarak görmek. Ama yıllık ölçümlere vurulacak hiçbir işimiz olmaz mı, olamaz mı?

Kaç okul, kaç derslik yapıldığını, 1923'ten 2002'ye kadarki 80 yıllık dönemle karşılaştırmayı çok seven iktidar temsilcileri, örneğin okullarda yılda ne kadar kültürel, sanatsal, bilimsel etkinlik gerçekleştiğini... Kaç dergi, gazete, bülten, kitap yayımlandığını... Kaç piyes oynandığını... Kaç kitap okunduğunu... Ne kadar öğrencinin, öğretmenin kaç kez tiyatroya, sinemaya, bir resim sergisine gittiğini... Saptayamaz mı?

Ona göre bilsek bir; taş gibi sağlam yurttaş mı yetiştiriyoruz, test kölesi insan gölgesi mi?

Bakanlığın böyle bir envanter alışkanlığı yok. Hoş, böyle bir derdi de yok zaten.

Bu durumda, yine de sorsak: Ne kaldı geçen öğretim yılından?

1. Şifreli YGS!

2. Onun üstünde "bizden" olmaktan başka işiyle bir ilgisi olmadığı ortaya çıkan bir ÖSYM başkanı.

3. Onun da üstünde "O öğrenciler Ali Demir'in elini öpsünler" önerisinde bulunan bir YÖK başkanı.

4. Ve onun da üstünde, konuyla yakından ilgilenen gazetecilere "Gelecekte bedelini çok ağır ödeyecekler" diye tehditler savuran bir başbakan!

İşte bir öğretim yılından sağladığımız somut kazanç!

Ülkemizin en can yakıcı, en acılı ve kanlı darbe dönemlerinin simgeleşmiş insanlık, hukuk ve demokrasi savaşçısı Halit Çelenk'le vedalaştık 6 Mayıs günü. Çok öğretmenin savunmanı, dostu, arkadaşı, ağabeyiydi Çelenk. Onlardan ikisinin yazılarıyla selamlıyoruz onu bir daha.

Nâzım'ın, Tonguç'un da ölüm ayı haziran. Onlara da selam yolladık bu sayımızda.

Seçimler, çocuk edebiyatı, eğitim dünyasından sayfalarımıza yansayanlarla bir dergi daha.

İyi okumalar.

Nazım Mutlu

Yazı İşleri Müdürü

nazimmutlu05@gmail.com

Hep Konuşacağız Halit Ağabey

Şenal Sarıhan

12 Mart 1971. Türkiye olağanüstü bir dönem yaşıyor. Öğretmenlik yaptığım İstanbul'da gözaltına alınıp 34 gün Gayrettepe'deki işkenceli sorguların ardından Ankara'ya getirildim. Eczacı **Gökdere Candemir**'le birlikteyiz. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi ikimiz hakkında da tutuklama kararı verdi. Tutuklanma, işkencenin sonlanması anlamına da geldiğinden uğradığımız hukuksuzluk ve haksızlık neredeyse aklımıza gelmiyor. Cezaevine götürüleceğiz. İşkence bitecek.

Her yanı kapalı bir araçtayız. Yol bitiyor ve iniyoruz. Cezaevi diye getirildiğimiz yer, askeri bir alan içine yerleştirilmiş iki barakadan oluşuyor. Daha sonra buranın asıl işlevinin at ahırları olduğunu öğreneceğiz. Cezaevine girmeden önce kimi işlemler yapılıyor. Üst araması, fotoğraf, eşya teslimi gibi. Hiçbir eşyamız yok. Günlerdir aynı giysiler içindeyiz. Kir pas içindeyiz ve çok yorgunuz. Biri polis, diğeri hemşire olan iki kadın görevli tarafından bu barakalardan birine götürülüyoruz. Barakanın demir kapısı uzun ve şangırtılı seslerle açılıyor. Kapının önündeyiz. İlk göze çarpan iki yana dizili demir ranzalar ve onların ortasında uzanan yine demir bir masa. Her ranzanın hemen dibinde ayağa kalmış, gecenin bu saatinde aralarına kimin getirildiğini merak ederek kapıyı gözleyen kadın yüzleri. Korkunç bir sessizlik. Kapı arkamızdan kapanıyor. Unutulmaz bir madeni ses. Özgürlükle esaretin demir ayra-

cı. Öylece duruyoruz kapı önünde. Adının **Serpil Güvenç** olduğunu daha sonra öğreneceğim genç bir kadın öne çıkıp yanımıza geliyor. "Geçmiş olsun" diyerek elini uzatıyor, "şöyle gelin" diyerek demir banklara doğru davet ediyor.

Şenal Sarıhan ve Halit Çelenk (17.05.1993)

Yıllar sonra O'nun ve mücadele arkadaşlarının kurduğu Çağdaş Hukukçular Derneği'nin Genel Başkanlığı'nı yaparken "Çağdaş Hukuk İçin Mücadele Ödülü" geleneği başlatmıştık. Yaşarken ödüllendirilmeliydi emekçilerimiz. İlk ödül ona adanmıştı. Ödül gecesi, neredeyse tüm demokratik kuruluşlar kuyruğa girip ödüle boğmuşlardı Halit Ağabey'i.

Oturuyoruz. Birden her şey hareket kazanıyor. Kimiz? Nereden geldik? Lise öğrencisi miyiz? Neler yaşadık? Neyle suçlanıyoruz. İsmimi öğrendiklerinde bir uğultu oluyor. Dün karşı koğuşa **Mine Haksal** gelmiş. İstanbul'dan getirmişler. İstanbul'da benim işkence- de öldüğüm haberi yayılmış. Dün havalandırmada onların koğuşuna getirilip getirilmediğimi sormuş ve olmadığını öğrenince kuşkuları koyulaşmış. Yarın karşı koğuşa sevinçli bir haber gidecek. Fakat Mine'nin beni nereden tanıdığını da bilmiyorum. O günün koşullarında günlerce emniyette kalışım ve Sağmalcılar yerine Ankara'ya getirilişim kaygı uyandırmış. Yarın ilk iş geldiğim ve yaşadığım haberi iletilecek. Koğuşta-kilerin hepsi beni lise öğrencisi zannediyor. Açlık, susuzluk ve yoğun işkence olan beni bile çocuğa döndürmüştü. Ankara'ya ikinci gelişim. İlkinde öğretmenlik atamam için kura çekmek üzere gelmişim. İkincisi bir polis arabasında elleri kelepçeli. "Yarın görüş günü." diyor Siper, "Tanıdığımız kimse var mı? Haber gönderelim. Ailenize bildirsinler." diyor. Hiç

düşünmeden “Evet var.” diyorum. “**Halit Çelenk**’i tanıyorum.” Ankara’dan bildiğim tek isim onun ismi. Öğretmenim. TÖB-DER’liyim. O hepimizin avukatı. Yüzünü bir kez olsun görmedim. Ama o bizim hep imdadımıza koştu. En son **Deniz**’lerin yanında idi. O hazin veda sahnesinde acılara dayan-
dı. Haklarımızı aradı. 68 kuşağı için bir avuktan çok bir ağabey o. Serpil, önce şaşkınlıkla bakıyor, sonra gülüyor. Şanslıyım. Çünkü Halit Çelenk onun da avukatı. Üstelik de Halit Çelenk’in kızı ile evli olan **Kaya** O’nun ağabeyi. Siper yarın hemen haber gönderecek. İstanbul’daki annemden babamdan önce Halit Ağabey gelecek. Haklarımı da arayacak. Büyük bir ferahlama içindeyim.

Ertesi gün görüşün bitim saatinde Halit Ağabey’le tanışıyoruz. Fotoğraflarından da bildiğim Çelenk, sanki boyunun o ince dalan yüksekliğinden de ayrı olarak kocaman bir insan olarak görünüyor gözüme. Babam gibi, arkadaşım, yoldaşım gibi. “Neler yaşadın?” diye soruyor. “Sizin yaşadıklarınız yanında ne anlamı var?” diyorum. Üç genç insanın “idam” denilen katliamında onların yanında olmaya dayanmaktan daha büyük bir acı olabilir mi? “Rapor vermediklerini biliyorum. Gördüğün işkencelere anlat bana. Vücudunda izler var mı? Arkadaşların izleri gördü mü? Onlarla tutanak yapıp imza atın. Sakın utanma bundan. Yapanlar utansın.” diyor. “Ağlamaya başlıyorum. Vücudumun her yeri işkence izi ile dolu Buluzümün düğmelerini çözüp, bütün bir göğsümü delik deşik etmiş katot izlerini gösteriyorum. “hayret” diyor. “Her gün daha da canavarlaşıyor bunlar.” Arkamızda duran kadın polis “Yeter Sölpüker” diyor. “Şimdi benim hakkımda tutanak tutacaklar.” “Korkma kızım,” diyor Halit Çelenk, “suç işleyen sen değilsin.”

Bu ilk karşılaşmamız. Öğretmen ve hukuk öğrencisiyim. Hukukta okumam bilinçli bir tercih değil. Ama 12 Eylül bana, savunma mesleğinin ne denli önemli olduğunu öğretiyor.

Halit Çelenk, Nevzat Helvacı, Emin Değer, Erşen Sansal, Turgut Kazan, Nezahat Gündoğmuş, Gülçin Çayhıgillerin açtığı yoldan onların izleğini sürerek uzun bir yol kat etti avukatlar. Özellikle siyasi dava avukatlığının bıçak sırtında yürüyen savunma hakkı mücadelesinde kimi kez cüppeleri ile avukatlık yaptılar, kimi kez cüppeleri kucağında “savunmadan sanık avukatlar” olarak yargıldılar. Ankara’da tek tanıdığım olan Sevgili avukatımın avukatı olma onurunu da yaşadım. Onun avukatı iken dimdik duran başı, sanıkken de dimdikti. Biz

ondan eğilmemeyi öğrendik. Susarak konuşmayı, sesini yükseltmeden bir nehir gibi çağıldamayı. Her mesleğin yol göstericileri vardır. O bizim yol göstericimizdi. Kutup yıldızımızdı. Ama sadece bizim mi? Emperyalizme karşı diren herkesin.

Yıllar sonra O’nun ve mücadele arkadaşlarının kurduğu Çağdaş Hukukçular Derneği’nin Genel Başkanlığı’nı yaparken “Çağdaş Hukuk İçin Mücadele Ödülü” geleneği başlatmıştık. Yaşarken ödüllendirilmeliydi emekçilerimiz. İlk ödül ona adanmıştı. Ödül gecesi, neredeyse tüm demokratik kuruluşlar kuyruğa girip ödüle boğmuşlardı Halit Ağabey’i. Daha sonra da 80. yaş gününü kutladı kitle örgütleri. O gece her konuşmacı, giden birinin ardından konuşuyormuş gibi hüznü idi. Söz bana geldiğinde bu hüzne karşı çıktım. “Halit Çelenk adı, bizim için mücadelenin adıdır. Mücadele bize umut verir hüznün değil. Bugünü sevinçle kutlamalıyız.” diye seslendim salona.

O’nu yitirdiğimiz gün İstanbul’da bir sempozyumda idim. Tam gömüldüğü saatte bildirimini sunuyordum. Konum: “Yargılama Sürecinde İnsan Hakları İhlalleri”. Adını anarak ve ona saygı sunarak başladım konuşmaya. **Deniz Gezmiş** ve arkadaşları ile aynı gün toprakla buluşması ve onların yanı başına gömülmesinin ne denli anlamlı ve ona layık bir yolculuk olduğunu söyledim. İnsan hakları ve adil yargılanma hakkının en önemli savunucularından birini yitirmiştik. Sözlerim biterken arka sıralarda oturan Polis akademisi master öğrencileri salonu terk ettiler...

Sevgili Halit Ağabey, adınızı duyunca salonları boşaltanlara “Korkmayın, suç işleyenler siz değilsiniz.” demek isterdim. Suç işleme kaygınız varsa o zaman bizi mutlaka dinlemelisiniz.”

Biliyorsunuz, her yılbaşı saat 12.00 olduğunda sizi ve **Emin Değer**’i arar, iki ustamın sesini duyarak yeni bir yıla güçlenerek başlamak isterim. Sizi aradığımda genellikle ilk, sevgili eşiniz çıkar. Bu yıl öyle olmadı. Telefonu siz açtınız. Sesinizi duyduğuma sevindiğimi söyledim. Neden bilmem, “*Bakalım gelecek yılda da konuşabilecek miyiz?*” dediniz. Hep konuşacağız Halit Ağabey, yaşadığım sürece her yılbaşı, geleceğe örnek olarak sizi anımsayacağım. Yalnız ben değil, tarih sizi gelecek kuşaklara taşımaya devam edecek.

Işıklar içinde olacaksınız.

Saygı ile...

Onurumuz Halit Çelenk

Nazım Bayata

“Bir uzak yaklaşıyor sevdiğim insanlar

Ne zaman bir dosta gitsem

Evde yoklar”

Metin Altıok

Dostumuz, arkadaşımız, ağabeyimiz, üstün nitelikli, erdemli, “güzel insanları savunan”, yaşamın sonuna dek bilimsel sosyalist ilkelere bağlı ve inançlı Halit Çelenk’i 89 yaşında, Ankara’da 05.05.2011 günü yitirdik. Cenazesini Denizlerin (Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan) idam edildikleri günün 39. yıldönümünde (06.06.2011) Ankara Karşıyaka mezarlığında toprağa verdik. Savunmaları olmakla onur duyduğu Denizlerin yanına, yakınına gömülmeyi istemişti Çelenk!

Havanın oldukça soğuk olmasına karşın Çelenk’in cenazesi çok kalabalıktı. Dostları, yakınları, sevenleri, gençler, işçiler, öğretmenler ve çeşitli sol ve siyasal parti temsilcileri, son yolculuğunda, onu yalnız bırakmadılar. Denizlerin mezarları yakınındaki mezarı ve çevresi adeta bir miting alanı gibiydi. Atılan çeşitli sloganlar arasında “Halit çelenk onurumuzdur!” en çok dikkat çekeniydi. Cenazesi başında kızı **Serpil Çelenk Güvenç**’in, toprağa verildikten sonra da mezarı başında **Aydın Çubukçu**’nun konuşmaları, onun mücadele ve kişiliğini yansıtan duygusal, güzel, içten konuşmaları.

Halit Çelenk’in tabutu Türk bayrağına sarılmıştı. Mezara getirilirken alkışlar yoğunlaştı, tabuta kırmızı karanfiller, çiçekler atıldı, Enternasyonal Marşı söylendi. Bundan böyle artık 6 Mayıslar, Denizlerin ve Halit Çelenk’in birlikte anılacağı bir gün olacaktır!

1 Mayıs 2011 günü Kızılay’da, Ziya Gökalp Caddesi’ndeki otobüs durağında otobüs bekliyordum. Elimde koca bir demet papatya. Ağır hasta olan Halit Çelenk’i ziyarete gideceğim. Beşevler’e doğru gidecek otobüs bir türlü gelmiyor. 1 Mayıs kutlamalarından dönenler, ellerinde

dürürlü bayrak ve flamalarla önümde geçiyor. TÖB-DER'den tanıdığım bir öğretmen arkadaş, "Hayrola" diyor, "çiçekle nereye böyle?" "Halit Beyi ziyarete" diyorum. Birden ciddileşiyor, "Az önce damadı Kaya Güvenç'i gördüm törende. O da Halit Beyin durumunun iyi olmadığını söyledi."

Sonunda beklediğim otobüs geliyor, Beşevler'de Bahriye Üçok'un heykelinin de bulunduğu parkta öğretmen **Doğan Gülmez**'le buluşup Beşevler 54. Sokak'taki Halit Beylerin evine gidiyoruz. Bizi kapıda **Şekibe Abla** ve kızları **Prof. Dr. Ferda Çelenk Özyurda** karşıyorlar ve salona buyur ediyorlar. Hoş beşten sonra Halit Ağabeyi soruyoruz. Ferda "İçerde yatıyor" diyor. Geçmiş olsun dileklerimizi sunuyoruz.

Şekibe Abla üzgün, bitkin, yorgun. Acaba ziyaret etmekle hata mı ettik? İki gün önce Şekibe Ablaya telefon etmiş, Halit Ağabeyin durumunu sormuştum. Kendisini ziyaret edebilir miydim, durumu müsait miydi?

"Hay hay, gelin, sizinle konuşmaktan memnun olur" demişti Şekibe Abla. Doğan Gülmez'e de haber verip birlikte gitmeyi uygun bulmuştuk...

Salonda biz Şekibe Abla ile görüşürken, bir ara Ferda yan odada yatan Halit Ağabeyin yanına gidip geldi ve bize: "Yalnızca beş dakika görüşebilirsiniz" dedi. Doğan'la yatak odasına geçtik. Halit Ağabey sırtüstü yatıyordu. Sağ elinden hafifçe tuttum, bizi görünce sevindi, kendini toparladı. "Geçmiş olsun" dedik. Sağ kolu bilek üstünden itibaren morluklar içindeydi. Sağ işaret parmağında küçük bir alet bağlıydı. Burnunda oksijen hortumları vardı. Yavaş yavaş konuşuyordu. Başının altında minderler vardı.

Doğan EĞİT-DER'li arkadaşların selamlarını ve geçmiş olsun dileklerini ilettiler. **Abece** dergisinin son sayılarını getirdiğini söyledi.

Halit Bey "Artık gözlerim iyi görmüyor, gazeteleri çocuklar bana okuyor, sizi net göremiyorum, silüet şeklinde görüyorum" dedi.

Beş dakika doldu. Ben, Halit Beyle ilgili anılara da yer verdiğim "**Giderayak**" kitabımı sayfa numaralarını işaretleyip bıraktım. İzin isteyip ayrılırken Doğan, Şekibe Ablaya "Hani bize, EĞİT-DER'e bir ihtiyacımız olursa, çekinmeyin, arayın, elimizden geleni yaparız" dedi.

Dışarı çıkınca Doğan'la, Halit Ağabeyin son günlerini yaşadığı söyledik birbirimize ve O'nu son defa görmemizin iyi olduğunu söyledik.

05.05.2011 günü Halit Ağabeyin öldüğünü Do-

ğan telefonla bana ilettiler, üzgündü. Evi aradım, bir torunu çıktı, not aldığını Şekibe Ablaya iletceğini söyledi.

Halit Çelenk'le tanışıklığım, dostluğum 1963'te Samsun'da ilk öğretmenliğim sırasında başladı. TİP'i örgütlemek için sık sık Samsun'a ve civar il, ilçelere gelirdi. **Çaltı** dergisini çıkaran eczacı **Koyutürk**'ün eczanesi TİP'lilerin, solcuların buluşma yeri idi. Orada tanıştım Halit Çelenk'le. Genç, yakışıklı, temiz giyimli, güzel, etkili konuşan, bilgili bir avukat ve bilinçli bir sosyalistti.

Samsun'da başlayan dostluğumuz sonra Ankara'da sürdü. Halit Çelenk'in yarısını oluşturan Şekibe Çelenk'le de Ankara'da tanıştım. Askerliğimi yaparken 1966-1968 yıllarında, Tandoğan Meydanına yakın evlerine sık sık giderdim. Ben de Anıtkabir karşısında oturuyordum. Çelenklerin evi adeta TİP'lilerin, sosyalistlerin bir uğrak yeri idi. Orada **Erdoğan Berktaş**'ı, **Hamdi Konur**'u, **Mihri Belli**'yi de tanıdım.

1972-1974 yıllarında TÖB-DER'de Halit Çelenk'le birlikte çalıştık. O, hukuk bürosunda hukuk danışmanı, sonra hukuk bürosu müdürü olarak görev üstlenmişti. Yıllarca TÖS'te, sonra TÖB-DER'de öğretmenleri başarı ve özveriyle savunmuştu. 1974 yılında, çoğu TÖB-DER yayın organında çıkan yazılarını "Hukuk Yazıları" adıyla kitaplaştırmıştı. Bu, Halit Çelenk'in ilk kitabıdır. Sonra çok değerli kitaplar yazdı. İyi bir yazardı da.

06.05.1972 gününün sabahı TÖB-DER genel merkezinde, genel sekreter **Hamdi Konur**'a ve bana Halit Çelenk gözyaşlarını tutamayarak o gün sabaha karşı Ulucanlar Cezaevi'nde Denizlerin infazlarını anlatmıştı. Sonra da eve gidip yazdığı Denizlerin son sözlerini vermişti.

12 Mart ve 12 Eylül dönemlerinde, önce ve sonrasında, birçok önemli siyasi ceza davalarının ünlü savunmanı, güzel insanların, devrimcilerin ve öğretmen örgütlerinin sana en derin selam, sevgi ve bağlılıkları vardır!

Ne mutlu sana, hep sosyalist kaldın, tutarlı, kararlı, erdemli... Adın örnek olarak hep anılacak!

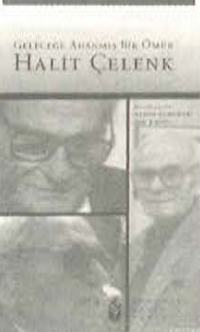
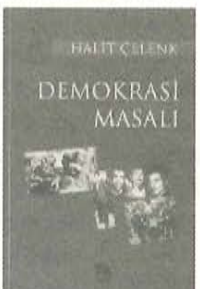
Halit Çelenk kimdi?

(1922-5 Mayıs 2011)

A v u -
kat. 1922
yılında
Antakya'da
doğdu. İlkokulu aynı
kentteki
Mektebi
Sultani'de,
ortaokul ve
liseyi Mandacı Fransızların

yönetimindeki Antakya Lisesinde okudu. 1944'te İstanbul Hukuk Fakültesini bitirdi. Aynı yıl sınıf arkadaşı Şekibe Sayar'la evlendi. 1948'de Samsun'da avukatlığa başladı. 1962 Ekiminde eşi Şekibe Çelenk'le birlikte Türkiye İşçi Partisi'ne (TİP) üye oldu, Genel Yönetim Kurulu üyeliğine seçildi. Avukatlığa başladığı günden itibaren haksızlığa uğrayan, ezilen, sömürülen, işkence gören, tutuklanan, yargılanan işçilerin, öğrencilerin, gençlerin, yazarların, sanatçıların, parti, sendika, dernek, vakıf yöneticilerinin savunmalarını üstlendi. THKO, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının savunmalarını üstlendi, Deniz'lerin infazında yanlarında bulundu. Kendisi de çeşitli davalarda yargılanan, gözaltına alınan Çelenk, Çağdaş Hukukçular Derneği Genel Başkanlığı, Türk Tarih Kurumu İkinci Başkanlığı yaptı. İnsan Hakları Vakfı kurucuları arasında yer aldı. Aziz Nesin'in öncülüğünü yaptığı Aydınlar Dilekçesi'ni kaleme alanlar arasındaydı; Sosyalist Birlik Partisi kuruluş çalışmalarında bulundu. Astım ve kanser tedavisi görüyordu. 5 Mayıs 2011 tarihinde öldü. Çelenk, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idamlarının 41. yıldönümü olan 6 Mayıs Perşembe günü Ankara Karşıyaka Mezarlığında düzenlenen ve kalabalık bir topluluğun katıldığı törenle sonsuzluğa uğurlandı. Çelenk, vasiyeti üzerine Enternasyonal Marşı'yla toprağa verildi.

Yapıtları:

- THKO Davası (Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan, Hüseyin İnan ve Arkadaşlarının Sorgu ve Savunmaları, Yayına Hazırlayan, 1974; 68'liler Birliği Yayınları, 2008)
- Hukuk Yazıları (TÖB-DER Yayınları, 1974)
- Devlet Güvenlik Mahkemeleri Niçin Kaldırılmalıdır? (Çağdaş Hukukçular Derneği Yayınları, 1976)
- Bildiri Yayınlama (Çağdaş Hukukçular Derneği Yayınları, 1976)
- 141-142. Üzerine (Maddelerin Kaynağı, Değişiklikler, Gerekçeler ve Uygulamalar, Anka Yayınları, 1976)
- Hazırlık Soruşturması Aşamasında Savunma Hakkı (Çağdaş Hukukçular Derneği Yayınları, 1977)
- Toplantılar ve Yürüyüşler (Çağdaş Hukukçular Derneği Yayınları, 1977)
- İdam Gecesi Anıları (Ülke Yayınları, 1978, 1980; Onur Yayınları, 1986, 1987, 1990; Tekin Yayınları, 1992, 1993, 1994, 1996, 1998, 2002; İmge Kitabevi Yayınları, 2009)
- Hukuksuz Demokrasi (Çağdaş Yayınları, 1980, 1985, 1990, 1994)
- Hukuk (TCY'nin 141-142 ve 146. Maddeleri Uygulanmasında Mahkeme ve Yargıtay Kararları, Süreç Yayınları, 1986)
- 12 Eylül ve Hukuk (Onur Yayınları, 1988)
- Hukuk Açısından TÖB-DER Davası (Savunmalar, Kararlar, EĞİT-DER Yayınları, 1990)
- Umut Hangi Dağın Ardında? (Çağdaş Yayınları, 1993, 1995)
- Barış Savaşçıları (Tekin Yay., 1996)
- Beş Kapı-Beş Kilit (Tekin Yayınları, 1996)
- Türkiye İşçi Partisinde İç Demokrasi (Evrensel Yayınları, 2002)
- Demokrasi Masalı (İmge Kitabevi Yayınları, 2003)
- Yenilmeyenlerin Tanıtığı (Penta Yayıncılık, 2008)